

opusdei.org

Poruka pape Franje za Korizmu 2016.godine

U Buli kojom sam najavio
Izvanrednu godinu milosrđa
zamolio sam da se razdoblje
Korizme u ovoj godini
intenzivnije živi kao
privilegirani trenutak za
slavljenje i iskustvo Božjeg
milosrđa.

8.02.2016.

PORUKA NJEGOVE SVETOSTI PAPE
FRANJE ZA KORIZMU 2016.GODINE

“ Milosrđe mi je milo, a ne žrtva ” (Mt 9:13).

Djela milosrđa na putu Jubileja

1. Marija, slika Crkve koja evangelizira jer je i sama evangelizirana

U Buli kojom sam najavio Izvanrednu godinu milosrđa zamolio sam da se razdoblje Korizme u ovoj godini intenzivnije živi kao privilegirani trenutak za slavljenje i iskustvo Božjeg milosrđa. Pozivajući na aktivno slušanje Božje Riječi i potičući aktivnost „24 sata za Gospodina“, želio sam naglasiti važnost pobožnog slušanja Božje riječi, osobito one riječi proroka. Božje je milosrđe proglas svijetu, proglas kojeg je svaki kršćanin pozvan iskusiti iz prve ruke. Zato, tijekom razdoblja Korizme, poslat ću misionare milosrđa da svima budu konkretan znak Božje blizine i opraštanja.

Nakon što je od Arkandžela Gabrijela primila radosnu vijest, Marije u svojem Veliča proročanski ukazuje na milosrđe kojim ju je Bog izabrao. Djevica iz Nazareta, zaručena za Josipa, tako postaje ikona Crkve koja evangelizira jer je i sama evangelizirana i neprestano se po Duhu Svetom evangelizira, po istom Duhu koji je djevičansko krilo Marijino učinio plodnim. U tradiciji proročanstava, milosrđe je striktno – čak i na etimološkoj razini – vezano za majčinsko krilo (rahamim) i za velikodušni, vjernu i suosjećajnu dobrotu (hesed) koju pokazuju brak i obiteljske veze.

2. Božji savez s čovječanstvom: povijest milosrđa

Otajstvo božanskoga milosrđa otkriva se u povijesti saveza između Boga i njegova naroda Izraela. Bog se uvijek pokazuje sve milosrdnijim, uvijek spreman svoj narod tretirati

dubokom nježnosti i suosjećanjem, osobito u onim tragičnim trenucima kada nevjera ruši veze saveza, koji tada treba biti obnovljen još jače u pravdi i istini. Ovo je prava ljubavna priča u kojoj Bog ima ulogu izdanog oca i muža, dok Izrael igra ulogu nevjernog djeteta i supruge. Ove poznate nam slike – kao u slučaju Hošea (usp. Hos 1-2) – pokazuju nam u kojoj količini Bog želi biti povezan sa svojim narodom.

Ova ljubavna priča svoj vrhunac doživljava u Utjelovljenju Božjeg Sina. U Kristu Otac bezgranično izlijeva svoje milosrđe čineći čak i njega „milosrdnim utjelovljenjem” (*Misericordiae Vultus*, 8). Kao čovjek, Isus iz Nazareta pravi je izraelski sin; utjelovljuje ono sve savršeno židovsko što se od svakog Židova zahtijeva, a što je i dan danas sama srž saveza Boga i Izraela: “Slušaj, o Izraele: Gospodin naš Bog Gospodin je jedini; ljubite Gospodina Boga

svojega svim srcem svojim, svom dušom svojom i svim umom svojim”. Kao Sin Božji, on je zaručnik koji čini apsolutno sve da zadobije ljubav svoje zaručnice s kojom je vezan bezuvjetnom ljubavi koja postaje vidljiva u vječnom vjenčanom savezu.

Ovo je samo srce apostolske kerigme u kojoj božansko milosrđe drži središnje i temeljno mjesto. To je „ljepota spasiteljske Božje ljubavi koja se manifestira u Isusu Kristu koji je umro i od mrtvih ustao“ (Evangelii Gaudium, 36), onaj prvi proglas kojeg „uvijek iznova i na drugačije načine trebamo čuti, onaj kojeg na jedan ili drugi način trebamo objavljivati putem kateheze na svakoj razini i u svakom trenutku“ (ibid., 164). Milosrđe “izražava Božji način prilaženja grešniku, nudi mu novu priliku da se sagleda, obrati i vjeruje” (Misericordiae Vultus, 21), te tako

obnovi svoju vezu s njim. U raspetom Isusu, Bog pokazuje svoju želju da se približi grešnicima, bez obzira na to koliko su se daleko oni od njega udaljili. Na takav način nada se omekšati otvrdnulo srce svoje zaručnice.

3. Djela milosrđa

Božje milosrđe preoblikuje srca ljudi; omogućava nam da, putem iskustva vjerne ljubavi, zauzvrat postanemo milosrdni. U uvijek novom čudu božanska milost svijetli u našim životima nadahnjujući svakoga od nas da voli svojega bližnjega i da se posveti onome što Crkvena tradicija naziva duhovnim i tjelesnim djelima milosrđa. Ova nas djela podsjećaju da vjera pronalazi izričaj u konkretnim svakodnevnim djelima kojima našim bližnjima pomažemo tjelesno i duhovno: hraneći ih, posjećujući ih, tješeći ih i podučavajući ih. Na temelju ovakvih

stvari bit će nam suđeno. Zato izražavam svoju nadu da će „kršćani razmatrati tjelesna i duhovna djela milosrđa; na taj ćemo način razbuditi svoju savjest koja je prečesto posrnula došavši u susret sa siromaštvom, te ćemo dublje ući u srce Evanđelja u kojem siromašni imaju osobito iskustvo Božjeg milosrđa“ (ibid., 15). Jer u siromašnima, Kristovo tijelo „postaje vidljivo tijelom mučenih, izubijanih, neishranjenih, prognanih, ... kako bi ga prepoznali, dotaknuli i brinuli se za njega“ (ibid.). To je veličanstveno otajstvo koje se proteže kroz vrijeme sve od Nevinog Jaganjca, gorućeg grma velikodušne ljubavi. Pred ovom ljubavi možemo, poput Mojsija, izuti se, osobito ako naši siromašni braća i sestre u Kristu pate zbog svoje vjere.

U svjetlu ove ljubavi koja je jaka poput smrti, istinski se siromašni otkrivaju kao oni koji se odbijaju takvima zvati. Smatraju se bogatima,

ali zapravo su najsiromašniji od svih. To je zato što su robovi grijeha koji ih vodi da bogatstvo i moć ne rabe na slavu Božju i za služenje drugima već samo za to da u svojim srcima drže osjećaj da su i oni samo jadni grešnici. Što im je veća moć i bogatstvo, to više jača ova sljepoća i zabluda. Čak toliko može narasti da ne vide Lazara kako ih moli na kućnom pragu (usp. Lk 16:20-21). Lazar, jadni čovjek, slika je Krista koji putem jadnih i siromašnih moli za naše obraćenje. Kao takav, predstavlja mogućnost obraćenja koje nam Bog nudi i koje često ne vidimo dobro. Ova je sljepoća često povezana s ponosnom iluzijom vlastite važnosti, koja se reflektira u riječima „bit ćete poput Bogova“ (Post 3:5), a to je korijen svakoga grijeha. Ova iluzije također može poprimiti i društvene i političke oblike, što nam pokazuju totalitarni sistemi dvadesetog stoljeća te u današnje vrijeme ideologije koje

monopoliziraju putem tehničkih znanosti koje nastoje Boga učiniti nebitnim te čovjeka svesti na sirovi materijal kojeg se iskorištava. Ova se iluzija može vidjeti i u grešnim strukturama povezanih s modelima lažnog razvoja temeljenih na idolopoklonstvu prema novcu što nas vodi do toga da se ne brinemo za sudbinu siromašnih; bogati individualci i društva zatvaraju svoja vrata, odbijaju čak i sam pogled na siromašne.

Za sve nas dakle, ovaj period Korizme u Godini milosrđa, vrlo je važno vrijeme za nadilaženje vlastite egzistencijalne otuđenosti slušajući Božju riječ i prakticirajući djela milosrđa. U tjelesnim djelima milosrđa dotičemo Kristovo tijelo u našoj braći i sestrama koji trebaju hranu, odjeću, sklonište, posjet; u duhovnim djelima milosrđa – utjeha, uputa, oprost, molitva – izravnije dotičemo vlastitu grešnost. Tjelesna i

duhovna djela milosrđa nikada ne smiju biti odvojena. Dotičući tijelo raspetoga Krista u patnjama, grešnici mogu dobiti dar shvaćanja da su i sami siromašni i u potrebi. Krenuvši ovim putem, „umišljeni“, „silni“ i „bogati“ o kojima govori Veliča, također mogu biti zahvaćeni bezrezervnom ljubavi raspetoga Krista koji je za njih umro i uskrsnuo. Samo je ova ljubav odgovor na one težnje za istinskom srećom i ljubavi za koje držimo da ih možemo zadobiti idolima znanja, moći i bogatstva. Ipak, uvijek postoji opasnost da će neprestanim odbijanjem otvaranja vrata svojih srca Kristu koji na njih kuca u liku siromašnih, ovi umišljeni, silni i bogati sami sebe osuditi na pakao. Abrahamove riječi primjenjuju se na njih i na sve nas: “Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju” (Lk 16:29). Takvo će nas pažljivo slušanje najbolje pripremiti za slavlje konačne pobjede nad grijehom i smrti, jer nas

Uskrsli želi očistiti u iščekivanju
njegova ponovna dolaska.

Nemojmo protratiti ovo vrijeme
Korizme, tako dobro vrijeme za
obraćenje! Molimo to putem
majčinskog zagovora Djevice Marije
koja je bila prva, susrevši veličinu
Božjega milosrđa slobodno izlivenu
nad nju, što je upoznala vlastitu
poniznost i nazvala se poniznom
službenicom Gospodnjom.

Vatikan, 4.listopada 2015.

Svetkovina svetog Franje Asiškog

FRANJO